

عنوان مقاله:

جایگاه شناسی توبه و استغفار بر اساس آموزه های اخلاقی نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه علایی رحمانی - نویسنده مسئول: استادیار و عضو هیئت علمی گروه علوم قرآن و حدیث دانشکده الهیات دانشگاه الزهراء (س)، تهران

فهیمه غلامی نژاد - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث دانشکده الهیات دانشگاه الزهراء (س)، تهران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، که رویکردی به آموزه های اخلاقی امام علی (ع) در نهج البلاغه است به بررسی جایگاه توبه و استغفار در نهج البلاغه به عنوان یکی از مهم ترین اصول اخلاقی و نخستین اسباب اصلاح و تهذیب اخلاق می پردازد. ماهیت دعوت انبیای الهی برای هدایت امت های منحرف همراه با آموزه های اخلاقی از جمله توبه و استغفار بوده است. این پژوهش، که به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده است در پی پاسخ به این سؤال است که توبه و استغفار در نهج البلاغه با چه هدفی مطرح شده است؟ با بررسی نهج البلاغه و شروح مختلف آن و کتابهای مرتبط در این زمینه، مشخص شد که توبه و استغفار در نهج البلاغه دارای نقش تربیتی است؛ در کلام امام علی (ع) توجه به توبه و استغفار از چنان اهمیتی برخوردار است که آن حضرت توبه را سببی برای قرار گرفتن انسان در جاده حق و راه راست دانسته اند. امام (ع) همواره مردم را به توبه و استغفار تشویق نموده و راه و روش صحیح استغفار را به آنها می آموزد به گونه ای که می توان روش صحیح استغفار و آداب آن را از کلام این امام همام فرا گرفت. امام علی (ع) در کلام خود، انجام توبه و استغفار را به متقین و حزب الله نسبت داده اند لذا متصف شدن متقین به این صفت، می تواند الگویی برای سایر انسانها باشد.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، امام علی (ع)، توبه، استغفار، تهذیب اخلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548244>

